

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.908 van 29 mei 2001
in de zaak A. 97.841/XIV-901.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. LAUWERS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Opperstraat 95

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van
Somalische nationaliteit, op 17 november 2000 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 15 september 2000 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse
Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te
erkennen;

Gelet op de beschikking van 26 januari 2001
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk
besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere
procedureregeling inzake geschillen over beslissingen
betreffende de toegang tot het grondgebied, het
verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26
van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in het eerste onderdeel van het eerste middel verzoekster laat gelden dat artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 1, (A), 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 werden geschonden, dat zij immers voldoet aan de twee gestelde eisen (objectief en subjectief element) om als vluchteling te worden erkend, dat uit officiële rapporten blijkt dat milities van diverse etnische fracties nog steeds vechten en daarbij de burgerbevolking niet ontzien, dat aldus overduidelijk blijkt dat zij in de onmogelijkheid verkeert om de bescherming in te roepen van de staat tot dewelke zij behoort; dat in het tweede onderdeel van het eerste middel zij betoogt dat artikel 52 van voormelde wet van

15 december 1980 en artikel 1, (A), 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 werden geschonden en dat er een manifeste appreciatiefout werd begaan, dat het niet opgaat om boudweg te stellen "dat zij evenmin een boardingpass of een bagageticket neerlegt, en aldus vrijwillig de controle van haar reisweg onmogelijk maakt", dat ze immers met een passeur reisde en aldus in de onmogelijkheid verkeerde om zich documenten te verschaffen;

1.1.2. Overwegende dat de schending van artikel 52 van voormelde wet van 15 december 1980 niet dienstig wordt aangevoerd tot staving van de nietigverklaring van een beslissing waarbij niet over de ontvankelijkheid, maar over de gegrondheid van een aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling uitspraak wordt gedaan; dat het eerste onderdeel in wezen neerkomt op een vraag aan de Raad van State om op zijn beurt de grond van de zaak te onderzoeken; dat dit evenwel buiten de bevoegdheid van de administratieve cassatierechter valt; dat deze immers enkel de wettigheid van de hem voorgelegde beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen mag nagaan; dat het tweede onderdeel niet tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden, nu deze genoegzaam geschraagd is door de overige niet betwiste motieven; dat het eerste middel niet ontvankelijk is;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoekster uit het feit dat de beslissing de dag van het verhoor nog werd genomen de schending afleidt van het beginsel "justice must not only be done, but must also be seen to be done"; dat volgens haar het niet aannemelijk is dat de bestreden beslissing op een zo korte tijdsperiode kon worden genomen;

1.2.2. Overwegende dat de enkele omstandigheid dat de beslissing nog dezelfde dag werd genomen niet doet blijken dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen acht heeft geslagen op het door verzoekster ter terechtzitting ontwikkeld verweer; dat het tweede middel niet gegrond is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig mei tweeduizendeen,
door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.